

Dansul în doi

Nicolae Nistor

DANSUL ÎN DOI

autor Nicolae Nistor

Ce bucurie a vieții să dansezi în ploaie,
fără să doară, să plângi, să râzi în voie,
tu știi că bucuria vine după triste părăsiri,
răbdarea ta se vede neclintită din priviri,
în ploaie, și fericirea plânge cu speranță,
natura ne transmite policromica viață,
am vrut să fiu iubit de tine, femeia mea,
ți-am copleșit secundele cu firea mea,
am enervat destinul, oamenii din jurul tău,
tot ce am făcut rău, le-am aruncat în hău,
am plâns acoperit de noapte, am tăcut
când apăsătoare umori nu au trecut,
am traversat precipitat și părăsiri sordide,
mă mai aleargă aiurea demonii din minte,
am vrut să iert pe cei ce mă disperă,
să strâng cei bun într-o magică sferă,
am vrut să plâng, am vrut, uneori, să tac,
să fug de lucrurile ce îmi provoacă trac,
nu sunt nepăsător când durerea strigă,
indiferența egoismul celor răi, mă intrigă,
ce bucurie a vieții să dansezi în ploaie
când timp avem amândoi, șiroaie,
să fim nedespărțiți și după dansul sorții,
cum am jurat copacului frumos al vieții!